

нов) с основами на *i* в деklinационную парадигму существительных с основами на *ē*. Однако сама контаминация данных деklinационных парадигм, в результате которой возникли производные на *-(s)tē*, является более древней и может быть соотнесена со сходными морфологическими процессами в других родственных языках. Этим объясняется наличие производных на *-(s)tē*, общих для литовского, латышского и прусского языков, напр.: лит. *grįžtė* // *grįžtis*, лтш. *grīzte* // *grīzts*, пр. *greanste* 'перевязло, связка' E 305 // *granstis* 'сверло; бурав' E 535.

Установленная в статье генетическая связь суффиксов *-(s)tē* и *-(s)tis* позволяет соотнести с древним типом имен действия на **-ti-* не только форму инфинитива, но и форму литовского глагольного определителя на *-te* (*būdinys*).

SMULKMENA LX

Lietuvių tarmių būdvardį *leñtas* 'lėtas, ramus, nuolankus' R. Trautmanas gretino su danų kalbos žodžiu *lind* 'lankstus, minkštas, malonus' ir lotynų *lentus* 'lankstus; lėtas, ištižęs; ramus' (Festschrift Adalbert Bezzenberger. Göttingen, 1921, 167—168). K. Būga dėl dusetiškių tarimo *l'ēntas* paneigė tokį gretinimą ir paskelbė šį žodį esant nelietuviškos kilmės, plg. lenkų *lenty*, kuris esąs iš lot. *lentus* (RR II 105). Jam pritarė E. Frenkelis (LEW I 358). Tačiau lenkų *lenty* paplitimas — tai „polszczyzna litewska“ žodis — verčia abejoti jo kildinimu iš lot. *lentus*. Reikia pritari I. Adomavičiūtei (Kalbotyra XXXIV (2)82), kad tai yra lenkų kalbos lituanizmas. Jam pradžia bus davęs lietuvių tarmių būdvardis *leñtas* resp. *lēntas*. Šis savo ruožtu laikytinas lie. *lėtas* perdirbiniu su *n* ir minkštuoju *l* iš lenkų *leniwy* ar baltarusių *лянівы*. Įdomu, kad rytų aukštaičiai šio žodžio vokalizmą daug kur priderino prie *leñgvas*, *leñkti*, *sleñkstis*, *lentà* ir pan. tarminio tarimo, plg. *liñtas* Anykščiai, *l'oñt's* Pušalotas. Tai būdingas praeityje buvusių labai sudėtingų kalbinių kontaktų Lietuvoje liudytojas.

Z. Zinkevičius